

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У 15862/16
19.05.2021. године
БЕОГРАД

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 07. 07. 2021			
Сл. јед.	Број	Прилог	Вредност
	05-1562/10/21-35		

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Братислава Ђокића и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Даницом Лекић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "PALMA Ltd" - TV "PALMA" из Београда, ул. Стевана Бракуса бр. 6, чији је пуномоћник Вера Д. Ђуровић - Бојовић, адвокат из Београда, ул. Илије Гарашанина бр. 20, поднетој против туженог Савета Републичке радиодифузне агенције, сада Регулаторно тело за електронске медије, Трг Николе Пашића бр. 5, уз учешће заинтересованог лица ТВ "Мост" д.о.о. за информативно издавачку делатност из Новог Сада, ул. Арсе Теодоровића број 5, ради поништаја решења бр. 607-1/07 од 21.06.2007.године, у предмету емитовања, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Оспореним решењем Савета Републичке радиодифузне агенције број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, издаје се дозвола за емитовање телевизијског програма за подручје региона, радиодифузна област 9, оквирна жељена зона покривања - подручја општина Р26 (Нови Сад, Кула, Бачка Паланка, Сомбор), подносиоцу пријаве ТВ "Мост" д.о.о. за информативну издавачку делатност из Новог Сада, ул. Арсе Теодоровића број 5-ТВ "Мост". (став 1.). Одбија се пријава на јавни конкурс за издавање дозволе за емитовање телевизијског програма за подручје региона, радиодифузна област 9, оквирна жељена зона покривања - подручја општина Р26 (Нови Сад, Кула, Бачка Паланка, Сомбор), подносица Предузећа за спољну трговину "Палма Лтд" д.о.о из Београда, Земуна, Улица Цара Душана 73-ТВ "Палма". (став 2.).

Тужбом поднетом Управном суду дана 15.11.2016. године, тужилац је преко пуномоћник оспорио законитост решења туженог органа из свих законских разлога. Позивајући се на пресуду Врховног касационог суда, Узп 166/10 од 10.02.2012. године, указао је да не постоје записници састављени у смислу чл. 64. до 69. Закона о општем управном поступку о изведеним радњама и садржини изведених доказа на основу којих је донета одлука о издавању дозволе и записник о већању и гласању. Даље је навео да оспорено решење није донето по основу критеријума за издавање дозвола за емитовање програма који су објављени у јавним гласилима, те да оспорени акт не

садржи у образложењу конкретне доказе на основу којих је утврђена испуњеност појединих критеријума и опредељујуће разлоге при оцењивању тих доказа. Истакао је да је оспорена одлука донета применом Правилника о издавању дозволе за емитовање радио / телевизијског програма који није објављен у Службеном гласнику РС, као и да је повређено начело објективности и забране дискриминације прокламовано одредбом члана 3. тачка 6. Закона о радиодифузији, када је као један од разлога за доношење одлуке узета територија одакле учесник конкурса потиче. Тужилац се у тужби даље позвао и на разлоге из пресуде У 6996/14 од 05.06.2014. године, наводећи да образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на одлуку каква је донета у диспозитиву, те да тужени орган није ценио наводе тужиоца изнете у допуни пријаве од 23.02.2007. године. Такође је навео да критеријум – гаранција станице доприносу већем квалитету и разноврсности програма није цењен у односу на тужиоца, нити је тужени извршио било какво поређење програма тужиоца и програма ТВ “Мост”, као и да је нејасно на основу чега је дата предност подносиоцу пријаве ТВ “Мост”. На крају је додао и да не постоји записник о већању и гласању, већ само извод из записника, као и да је оспорено решење потписало лице које законом није овлашћено. На основу свега напред наведеног, тужилац је предлажио да суд тужбу уважи, поништи решење Савета Републичке радиодифузне агенције 607-1/07 од 21.06.2007. године, као и да се обавезе тужени, да тужиоцу надокнади трошкове управног спора. и обавезати дуженика да тужиоцу накнади трошкове овог управног спора.

У одговору на тужбу тужени је навео да решење Савета регулаторног тела број 607-1/07 од 21.06.2007. године, не може бити предмет управног спора, будући да је тужилац изјавио приговор против тог решења, о коме је Савет одлучио закључком бр. 05-156810/16-17 од 12.10.2016. године, а који је постао коначан дана 21.10.2016. године. Навео је да тужилац може оспоравати решење број 607-1/07 од 21.06.2007. године, тек по евентуалном одлучивању суда поводом закључка Савета регулатора бр. 05-1568/16-17 од 12.10.2016. године, да би суд том евентуалном одлуком могао да утврди рок у коме тужилац може покренути управни спор против решења Савета регулатора бр.607-1/07 од 21.06.2007. године, те предложио да Управни суд тужбу тужиоца, одбаци.

Заинтересовано лице ТВ “Мост” д.о.о. за информативно издавачку делатност из Новог Сада, није доставило суду одговор на тужбу.

Управни суд је, дана 01.12.2020. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09) којим је прописано да је расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима и у складу са чл. 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника туженог органа, а у одсуству уредно позваног заинтересованог лица.

Пуномоћник тужиоца је на усменој јавној расправи остао у свему код навода из тужбе. Истакао је да је у предмету У. 15863/16 оспорен закључак туженог бр.

05-1568/10/16-17 од 12.10.2016. године, као и да је у наведеном предмету расправа закључена, али да одлука још увек није достављена. Предложио је да суд тужбу уважи, и поништи оспорено решење. Трошкове поступка је тражио у износу од 36.000,00 динара на име састава тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 37.500,00 динара, као и трошкове на име приступа усменој јавној расправи, те трошкове судске таксе.

Пуномоћник туженог органа на усменој јавној расправи остао је у свему при датом одговору на тужбу. Предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове спора није тражио.

Одлучујући о поднетој тужби у нејавној седници већа одржаној дана 19.05.2021. године у смислу члана 41. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу, навода пуномоћника тужиоца и навода пуномоћника туженог органа истакнутих на усменој јавној расправи, списка предмета управне ствари и образложења оспореног решења, Управни суд је нашао да тужба није дозвољена.

Одредбом члана 54. Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС" бр. 42/02 ... 41/09), прописано је да подносилац пријаве на јавном конкурс који је незадовољан одлуком Савета има право да, у року од 15 дана од достављања решења о одбијању пријаве, поднесе приговор Савету. (став 1.) Против одлуке донете по приговору може се покренути управни спор. (став 3.)

Одредбом члана 26. став 1. тачка 2) Закона о управним споровима ("Службеник гласник РС" бр.111/09), прописано је да ће судија појединац одбацити тужбу ако утврди да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору. Ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда. (став 2.)

Имајући у виду цитирану одредбу члана 54. став 1. Закона о радиодифузији, тужилац је против оспореног решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, имао право приговора, који приговор је поднео 31.07.2007. године, те је тужени закључком број 05-1568/10/16-17 од 12.10.2016. године, одлучио по наведеном приговору, при чему је тужилац против закључка којим је одлучено о приговору имао право на покретање управног спора, који је и покренуо подношењем тужбе против наведеног закључка у предмету овог суда У 15863/16, на који је тужилац и указао.

Увидом у предмет овог суда У 15863/16, утврђено је да је пресудом под наведеним бројем од 02.04.2021. године, уважена тужба истог тужиоца изјављена против закључак Савета Регулаторног тела за електронске медије број: 05-1568/10/16-17 од 12.10.2016. године, којим је одбачен је приговор тужиоца изјављен против решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 607-1/07 од 21.06.2007. године, као недозвољен. Тужба је уважена са образложењем да се оспорени закључак

не може прихватити као правилан и на закону заснован са разлога што се тужени орган погрешно позвао на одредбу члана 118. став 2. Закона о електронским медијима ("Службени гласник РС", број 83/14 и 6/16), имајући у виду да по овој одредби само постоји обавеза органа да у поновном поступку поступак спроведе у складу са одредбама новог закона, да Регулатор у смислу одредбе члана 83. став 1. истог закона, решењем одлучује о захтеву за издавање дозволе, те се наведена одредба не може применити и на одлуке које је већ Савет Републичке радиодифузне агенције донео у складу са одредбама Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), који се примењивао у време одлучивања, а којим је било прописано право на изјављивање приговора, који је тужилац и поднео у складу са тада важећом одредбом члана 54. став 1. Закона о радиодифузији. Код наведеног, Суд налази да из напред цитиране одредбе члана 118. став 2. Закона о електронским медијима, не произлази да се поступак одлучивања по приговору који је поднет у складу са тада важећим прописом окончава одбачајем наведеног приговора као недозвољеног, већ да ће се одлучивање о истом засновати на одредбама Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), а што је надлежни орган, сада Регулаторно тело за електронске медије, дужан да учини у предметној управној ствари у складу са законом.

Како је, у конкретном случају, тужилац поднео тужбу против решења бр. 607-1/07 од 21.06.2007. године, против кога је могао изјавити приговор у управном поступку, о чему је дата правилна поука о правном средству, Управни суд је, применом одредбе члана 26. став 2. тачка 2) Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења, налазећи да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору.

Имајући у виду да је тужба одбачена, суд није одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 19.05.2021. године, 5 У 15862/16

Записничар
Даница Лекић, с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурановић

АЈ

